

Sygn. akt V CSK 459/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)
SSA del. do SN Katarzyna Polańska-Farion
SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa "S." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. przeciwko Syndykowi Masy Upadłości "P." Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w W. oraz Miastu B. o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 czerwca 2014 r., skargi kasacyjnej strony pozwanej Syndyka Masy Upadłości "P." Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w W. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 6 marca 2013 r.,

1) uchyla zaskarżony wyrok w punktach 1 (pierwszym) i 2 (drugim) w części w jakich odnosi się on do P. Spółki Akcyjnej w W., w tym zakresie znosi dotychczasowe postępowanie obejmujące rozprawę apelacyjną i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu pozostawiając temu

**Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
kasacyjnego,**

2) odrzuca skargę kasacyjną w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 marca 2014 r. w sprawie z powództwa S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. przeciwko pozwanym P. Spółce Akcyjnej w W. oraz Miastu B. o zapłatę solidarnie kwoty 113 041,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 grudnia 2010 r., na rozprawie z udziałem pozwanej Spółki, Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego w K.

Postanowieniem z dnia 5 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w W. ogłosił upadłość spółki P. obejmującą likwidację majątku dłużnika. Syndyk masy upadłości tej Spółki nie został zawiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej.

Syndyk masy upadłości Spółki P. wniósł skargę kasacyjną od wymienionego wyroku zarzucając między innymi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 51 ust 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r.- Prawo upadłościowe i naprawcze - dalej p.u.n. (Dz. U. 2003 nr 60, poz. 535) postanowienie w przedmiocie ogłoszenia upadłości jest skuteczne i wykonalne z dniem jego wydania. Ogłoszeniu upadłości wywiera skutek z początkiem dnia, w którym zostało wydane (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2004 r., II CK 364/03, M. Praw. 2004, nr 14, s. 631, uchwałę Sądu Najwyższego z 21 października 2005 r., III CZP 77/05, OSNC Nr 9/2006 poz. 143).

W tej sytuacji należało uznać, że wydanie wyroku w drugiej instancji co do pozwanego, w stosunku do którego ogłoszono upadłość było niedopuszczalne, ponieważ w myśl art. 75 p.u.n. z chwilą ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika upadły traci prawo zarządu oraz możliwość korzystania i rozporządzania mieniem wchodzącym w skład masy upadłości. Konsekwencją takiego uregulowania jest niemożność prowadzenia postępowań sądowych przeciwko upadłemu, który pozbawiony prawa zarządu również sam nie może wystąpić z powództwem w imieniu masy.

W rezultacie postępowanie sądowe przeprowadzone po dniu 5 marca 2014 r. z udziałem upadłego było dotknięte nieważnością (art. 379 pkt 2 k.p.c. - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2005 r., sygn. akt I CK 674/04, OSNC 2006 r., Nr 3, poz. 52; z 12 kwietnia 2012 r., II CSK 394/11, OSP 2013/6/64; 19 stycznia 2012 r., IV CSK 206/11, OSP 2012, nr 11, poz. 108), co skutkowało zniesieniem postępowania obejmującego rozprawę apelacyjną i uchyleniem sprawy do ponownego rozpoznania (art. 386 § 2 k.p.c.).

Dalej idąca skarga kasacyjna wniesiona przez Syndyka masy upadłości Spółki P. podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna. Skarżący złożył bowiem skargę kasacyjną co do całości wyroku z dnia 6 marca 2014 r., który również obejmował drugiego pozwanego - Miasto B. (por. wyrok SN z 11 grudnia 2008 r. II CSK 272/08, niepubl; uchwała SN z dnia 31 stycznia 2008 r. III CZP 49/07, OSNC 2008/6/55; wyrok SN z dnia 14 lutego 2007 r. II CK 5/06; wyrok SN z 23 marca 2006 r. II CZ 17/06, niepubl., wyrok SN z dnia 6 września 1972 r. II CR 309/72, OSPiKA 1973/94).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ 379 pkt 2 k.p.c. i art. 108 § 2 orzekł jak w punkcie drugim sentencji. Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną strony pozwanej w pozostałej części na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.